

адно канаплянае
каліўца веры, —
я б дзіка заенчыў
ад страшнага болю,
зароў бы параненай лютай пантэрай.

Страшнейшага ў свеце
не знаю рабунку,
чым страціўшы веру,
душой абяссілець.
Што стане са мною?
Я стоптаны буду,
як самы нікчэмны
жабрак-папрасімец!

Ці можа вы хочаце
ў злосці заўзятай
забіць маю веру,
прастрэліўшы грудзі?
Забіць маю веру
у тое, што заўтра
жыццё
прыгажэйшае,
лепшае будзе?